

CONVENȚIA O.I.M. (NR. 100) PRIVIND EGALITATEA DE REMUNERARE A MĂINII DE LUCRU MASCULINĂ ȘI A MĂINII DE LUCRU FEMININĂ, PENTRU O MUNCĂ DE VALOARE EGALĂ*

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii,

Convocată la Geneva de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii și care s-a întrunit aici la 6 iunie 1951 în cea de-a treizeci și patra sesiune a sa,

După ce a hotărât să adopte diferite propuneri în legătură cu principiul egalității de remunerare a mâinii de lucru masculină și a mâinii de lucru feminină pentru munca de valoare egală, problemă care constituie al șaptelea punct de pe ordinea de zi a sesiunii,

După ce a hotărât că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale,

Adoptă azi, douăzeci și nouă iunie una mie nouă sute cincizeci și unu, Convenția de mai jos, care va fi denumită Convenție privind egalitatea de remunerare, 1951.

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei Convenții:

a) termenul „remunerație“ cuprinde salariul obișnuit, de bază sau minim, și orice alte avantaje, plătite direct sau indirect, în bani sau în natură, de către patron muncitorului pentru munca prestată de acesta din urmă;

b) expresia „egalitate de remunerare a mâinii de lucru masculină și a mâinii de lucru feminină pentru o muncă de valoare egală“, se referă la cuantumul remunerației fixat, fără discriminare în ceea ce privește sexul.

ARTICOLUL 2

1. Fiecare membru va trebui, prin mijloace adaptate metodelor în vigoare pentru fixarea cuantumului de remunerație, să încurajeze și, în măsura în care acesta este compatibil cu metodele amintite, să asigure aplicarea pentru toți muncitorii a principiului egalității de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine pentru o muncă de valoare egală.

2. Acest principiu va putea fi aplicat:

a) fie pe calea legislației naționale;

b) fie prin orice sistem de fixare a remunerației, stabilit sau recunoscut de legislație;

c) fie prin contracte colective încheiate între patroni și muncitori;

d) fie prin îmbinarea acestor diferite mijloace.

* *Adoptată de Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, în cea de a treizeci și patra sesiune, la 29 iunie 1951. Intrată în vigoare la 23 mai 1953, conform dispozițiilor art. 6.*

România a ratificat Convenția prin Decretul nr. 213/1957, publicat în „Buletinul Oficial al României“, partea I, nr. 4 din 18 ianuarie 1958.

ARTICOLUL 3

1. Atunci când asemenea măsuri sunt de natură să înlesnească aplicarea prezentei Convenții, se vor lua măsuri pentru a încuraja aprecierea obiectivă a muncitorilor pe baza lucrărilor pe care aceștia le efectuează.

2. Metodele ce vor fi folosite pentru această apreciere vor putea face obiectul unor hotărâri fie ale autorităților competente în ceea ce privește fixarea quantumului remunerației, fie – dacă quantumul remunerației este fixat pe bază de contracte colective – ale părților care au încheiat aceste contracte.

3. Diferențele de quantum al remunerației, care corespund, fără a se ține seama de sex, unor diferențe ce rezultă dintr-o astfel de apreciere obiectivă a lucrărilor care trebuie efectuate, nu vor trebui să fie considerate contrarii principiului egalității de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine pentru o muncă de valoare egală.

ARTICOLUL 4

Fiecare membru va colabora în modul cel mai potrivit cu organizațiile de patroni și muncitori interesate, pentru a pune în aplicare dispozițiile prezentei Convenții.

ARTICOLUL 5

Ratificările formale ale prezentei Convenții vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrate de către acesta.

ARTICOLUL 6

1. Prezenta Convenție nu va obliga decât pe acei membri ai Organizației Internaționale a Muncii a căror ratificare a fost înregistrată de Directorul general.

2. Ea va intra în vigoare după douăsprezece luni de la înregistrarea ratificărilor a doi membri, de către Directorul general.

3. După aceea, această Convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru după douăsprezece luni de la data înregistrării ratificării ei.

ARTICOLUL 7

1. Declarațiile care vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii, conform paragrafului 2 al articolului 35 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii vor trebui să arate:

a) teritoriile pentru care membrul respectiv se angajează să aplice dispozițiile Convenției fără modificări;

b) teritoriile pentru care se angajează să aplice dispozițiile Convenției cu modificări, și în ce constau aceste modificări;

c) teritoriile în care Convenția nu este aplicabilă și în aceste cazuri, motivele pentru care nu este aplicabilă;

d) teritoriile pentru care își rezervă hotărârea sa, până la o examinare mai aprofundată a situației acestor teritorii.

2. Angajamentele menționate la alineatele a) și b) ale paragrafului 1 din prezentul articol vor fi considerate ca parte integrantă de ratificare și vor produce aceleași efecte;

3. Orice membru va putea renunța, printr-o nouă declarație, la toate sau la o parte din rezervele cuprinse în declarația sa anterioară în virtutea alineatelor b), c) și d) ale primului paragraf din prezentul articol.

4. Orice membru va putea, în cuprinsul perioadei în care poate fi denunțată prezenta Convenție conform dispozițiilor articolului 9, să comunice Directorului general o nouă declarație care modifică în orice altă privință termenii oricărei declarații anterioare și face cunoscută situația din anumite teritorii.

ARTICOLUL 8

1. Declarațiile comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii conform paragrafelor 4 și 5 ale articolului 35 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii trebuie să indice dacă dispozițiile Convenției vor fi aplicate în teritoriu cu sau fără modificări; când declarația arată că dispozițiile Convenției se aplică sub rezerva modificărilor, ea trebuie să specifice în ce constau modificările amintite.

2. Membrul sau membrii interesați ori autoritatea internațională interesată vor putea renunța în întregime sau parțial, printr-o declarație ulterioară, la dreptul de a invoca o modificare indicată într-o declarație anterioară.

3. Membrul sau membrii interesați ori autoritatea internațională interesată vor putea, în perioadele în cursul cărora poate fi denunțată Convenția conform dispozițiilor articolului 9, să comunice Directorului general o nouă declarație, care modifică în orice altă privință termenii unei declarații anterioare și face cunoscută situația în legătură cu aplicarea acestei Convenții.

ARTICOLUL 9

1. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție poate să denunțe după expirarea unei perioade de zece ani de la data intrării inițiale în vigoare a Convenției, printr-un act comunicat Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție și care, în termen de un an de la expirarea perioadei de zece ani menționată la paragraful precedent, nu va face uz de facultatea de denunțare prevăzută de prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de zece ani, prin urmare, va putea să denunțe prezenta Convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani, în condițiile prevăzute de prezentul articol.

ARTICOLUL 10

1 Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor, declarațiilor și denunțurilor care-i vor fi comunicate de membrii organizației.

2. Notificând membrilor organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care i-a fost comunicată, Directorul general va atrage atenția membrilor organizației asupra datei la care va intra în vigoare prezenta Convenție.

ARTICOLUL 11

Directorul general al Biroului Internațional a Muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite, pentru a fi înregistrate, conform articolului 102 al Cartei Națiunilor Unite, date complete în legătură cu toate ratificările, toate declarațiile și actele de denunțare pe care le-a înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 12

Ori de câte ori va crede necesar, Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței generale un raport privind aplicarea prezentei Convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii ei totale sau parțiale.

ARTICOLUL 13

1. În cazul în care Conferința ar adopta o nouă Convenție privind revizuirea totală sau parțială a prezentei Convenții, și în afară de cazul când noua convenție nu prevede altfel:

a) ratificarea de către un membru a noii Convenții revizuite va atrage de plin drept, neținându-se seama de dispozițiile articolului 9 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, sub rezerva ca noua Convenție revizuită să fi intrat în vigoare;

b) începând de la data intrării în vigoare a noii Convenții revizuite, prezenta Convenție va înceta de a fi deschisă ratificării membrilor.

2. Prezenta Convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și conținutul său pentru acei membri care au ratificat-o și care nu au ratificat Convenția revizuită.

ARTICOLUL 14

Versiunile franceză și engleză a textului prezentei convenții sunt deopotrivă valabile.